

Những điều răn và giới cấm trong tôn giáo.

Kính thưa quý khán giả,

Quan niệm thông thường của quần chúng cho rằng con người sanh ra ai cũng có hai phần, một phần là xác thân vật chất hữu hình, một phần là linh hồn. Những người theo khoa học thì ngược lại không tin có sự hiện hữu của linh hồn, mà chỉ tin rằng ngoài xác thân vật chất con người chỉ có một khối óc biết suy nghĩ và phán đoán. Phần đông các tôn giáo tin tưởng rằng con người gồm có ba phần, một xác thân với nhiều đòi hỏi vật chất, một linh hồn hay còn gọi là nhân tâm biết suy nghĩ và phán xét, và phần thứ ba là thần hay là thiên tâm hoặc phật tâm, mà người đời quen gọi là lương tâm. Mục đích các tôn giáo là hướng dẫn con người sống một cuộc sống an vui hạnh phúc ở thế gian, và được trở về cõi thiên đàng hay niết bàn sau khi từ giả cõi trần. Tôn giáo nào cũng có những giáo điều dạy con người làm điều thiện, tránh điều ác để đạt được một cuộc sống an lạc ở trên đời. Hôm nay chúng tôi hân hạnh giới thiệu Bác Sĩ Bùi Đắc Hùm trình bày về những giáo điều của tôn giáo. Những giáo điều này còn được gọi là những điều răn hoặc những giới cấm.

Kính chào Bác Sĩ Hùm.

BS Hùm: Kính chào quý khán giả.

Host 1: Trước nhứt xin BS cho biết tại sao phải có những điều răn hoặc là những giới cấm trong tôn giáo.

BS Hùm: Xác thân vật chất có khuynh hướng chạy theo vật chất. Trước hết tôi xin trình bày về cấu tạo của xác thân. Xác thân vật chất gồm có lục quan tức là mắt, tai, mũi, lưỡi, da và ý. Lục quan có rất nhiều đòi hỏi vật chất để thoả mãn xác thân, và từ đó sinh ra lục dục, và thất tình với vui buồn hờn giận ghét ganh tham sân si. Lục dục thất tình tham sân si làm cho con người dễ bị tội lỗi, và cuộc đời có nhiều phiền não, khổ đau. Mục đích tôn giáo là tạo nên sự an vui hạnh phúc cho con người trên thế gian, và do đó cần phải có những lễ luật để con người tuân theo làm điều thiện tránh điều ác, phục vụ nhân loại, để cho thế gian được an vui hạnh phúc và cộng đồng nhân loại được sống trong trật tự thái bình.

Host 2: Thưa BS, thế gian có nhiều tôn giáo khác nhau, như vậy các giáo điều tất nhiên phải khác biệt?

BS Hùm: Thật ra các tôn giáo có những tên gọi khác nhau và những hình thức khác nhau, nhưng nhìn chung giáo điều nào cũng dạy con người thương yêu nhau và đối xử tốt đẹp với nhau. Ví dụ như Ấn Độ giáo được thành lập từ hơn ba ngàn năm về trước có 10 điều răn như sau:

- 1- Không bạo động
- 2- Thành thật, không dối trá,
- 3- Không trộm cắp
- 4- Không tà dâm
- 5- Không tham lam
- 6- Trong sạch từ ý nghĩ, lời nói, tới việc làm

- 7- An phận
- 8- Khổ hạnh, kiên nhẫn, sám hối
- 9- Chuyên cần học đạo
- 10- Thương yêu và cầu nguyện Thượng Đế

Host 1: Thừa BS, Phật giáo có 10 điều răn không?

BS Hùm: Phật giáo cũng có 10 điều răn gọi là giới cấm:

- 1- Không sát sanh
- 2- Không trộm cắp
- 3- Không tà dâm
- 4- Không nói dối hại người
- 5- Không say sưa
- 6- Không ăn uống quá độ
- 7- Không ca múa
- 8- Không trang sức
- 9- Không xa hoa
- 10- Không nhận vàng bạc

Năm giới cấm đầu tiên áp dụng cho tất cả mọi người, năm giới cấm sau chỉ áp dụng cho tu sĩ.

Ngoài ra cho các tu sĩ, càng tu cao thì giới cấm càng nhiều, như tỳ kheo thì có 250 giới cấm, còn hàng bồ tát thì có 348 giới cấm.

Host 2: Còn đạo Thiên Chúa thì sao?

BS Hùm: Do Thái giáo, Thiên Chúa giáo, và Hồi giáo đều áp dụng 10 điều răn do Đức Chúa Trời ban cho thánh Moses:

- 1- Không thờ các thần khác
- 2- Không thờ phượng hình tượng
- 3- Không lấy danh đức Chúa Trời mà chơi
- 4- Nhớ nghỉ ngày Sa Bát
- 5- Phải hiếu kính với cha mẹ
- 6- Không sát sanh
- 7- Không tà dâm
- 8- Không trộm cắp
- 9- Không làm chứng gian
- 10- Không tham lam.

Host 1: Thừa BS, ta thấy rằng, dù các tôn giáo được thành lập tại nhiều nơi khác nhau, ở những thời điểm khác nhau, nhưng các giáo điều không khác nhau mấy.

BS Hùm: Nhận xét này rất đúng. Dù cách diễn tả hơi khác, nhưng các tôn giáo đều có đề cập tới không sát sinh hại vật, không trộm cắp, không tà dâm, không vọng ngữ, làm chứng gian.

Host 2: Thưa BS, các giáo điều này do đâu mà có?

BS Hùm: Giới cấm của Ấn Độ giáo được tìm thấy trong kinh Bhagavad Gita, giới cấm Phật giáo được viết ra từ những lời Phật dạy, mười điều răn Thiên Chúa giáo và Hồi giáo được đức Chúa Trời ban cho thánh Moses và được ghi trong Cựu Ước và kinh Koran.

Host 1: Còn trong đạo Cao Đài có những điều răn gì?

BS Hùm: Đạo Cao Đài có 5 giới cấm giống như Phật giáo, và 5 giới cấm được tóm tắt bằng hai nguyên lý quan trọng nhất là tình thương yêu và sự công bình. Tình thương yêu ở đây là tình thương yêu chân thật, không vụ lợi. Ví dụ như một cô gái yêu thương một chàng trai chỉ vì chàng trai giàu có sang trọng, có xe hơi nhà lầu, và hộ xoàn v.v..., thì tình thương yêu này không phải là tình thương yêu chân thật, và có thể bị tan vỡ khi các yếu tố vật chất như tiền bạc, xe hơi, nhà lầu, không còn nữa. Còn khi một người thấy một em bé nhỏ bơ vơ đứng khóc bên đường, người này dừng lại vỗ về giúp đỡ, thì tình thương yêu này mới chính là tình thương yêu chân thật. Còn sự công bình là đừng làm cho kẻ khác những gì mình không muốn người khác làm cho mình. Những giới cấm khác như không sát sanh, không trộm cắp, không tà dâm, v.v... đều phát xuất từ hai nguyên lý căn bản này mà ra. Nếu mình không muốn người khác sát hại mình, trộm cắp của cải mình, làm chứng gian dối với mình, v.v... thì mình đừng làm cho người khác.

Host 2: Nghe nói trong đạo Cao Đài, trước khi bước vào bên trong thánh thất, có một bức tượng đề cập về tình thương yêu và sự công bình, xin BS giải thích về bức tượng này.

BS Hùm: Bức tượng này còn được gọi là Thiên – Nhân Hoà Ước, nghĩa là hợp đồng giữa trời và người. Trên bức tượng có hình vẽ Đức Trọng Trình Nguyễn Bình Khiêm, nhà văn hào Pháp Victor Hugo, và nhà cách mạng Trung Hoa Tôn Dật Tiên. Ba vị này là ba vị thánh Cao Đài tại Bạch Vân động. Đức Trọng Trình Nguyễn Bình Khiêm và Đức Victor Hugo viết trên bức tượng câu Thiên Thượng Thiên Hạ, Bác Ái Công Bình, nghĩa là Đức Thượng Đế hứa sẽ cứu rỗi những chúng sanh nào thực thi được hai nguyên lý căn bản tình thương yêu và sự công bình.

Host 1: Nếu chỉ cần thi hành hai nguyên tắc giản dị như vậy thì đâu có khó khăn gì. Chắc chắn là ai cũng được cứu rỗi về cõi thiên đàng.

BS Hùm: Trên nguyên tắc thì quả thật là giản dị. Nhưng trên thực tế thì ở cõi đời này, có mấy ai thực hiện được. Nguyên tắc này thực ra đã được các giáo tổ hàng nêu lên để dạy dỗ con người từ ngàn xưa. Đức Phật, Đức Chúa, Đức Mohammed, đã chẳng từng dạy con người thương yêu lẫn nhau, thương yêu người láng giềng, thương yêu kẻ thù của mình hay sao? Nếu trên thế gian này, ai cũng thương yêu được kẻ thù của mình, không làm cho người khác những gì mình không muốn người khác làm cho mình, thì tôi chắc chắn rằng thế gian này sẽ trở nên thanh bình an lạc và biến thành một thiên đàng tại thế. Nhưng thật tế cho thấy rằng thế gian hiện tại chưa phải là một thiên đàng, mà ngược lại chúng sanh còn bị đau khổ triền miên trong cảnh mạnh được yếu thua, và nhân loại không ngần ngại sử dụng tất cả mọi phương tiện mưu mô, vũ khí tân kỳ, giết hại lẫn nhau vì tranh dành vật chất.

Host 2: BS nói như vậy, tôi nghĩ lại mới thấy rằng thực thi hai nguyên tắc đạo đức căn bản này quả thật là khó khăn. Con người ai cũng có những nhu cầu vật chất cần được thoả mãn, ai cũng có những ham muốn, dục vọng, tham sân si, theo BS thì làm sao con người có thể làm tròn được hai nguyên tắc đạo đức căn bản này?

BS Hùm: Cuộc đời là giả tạm. Đeo đuổi theo công danh vật chất chỉ đem lại phiền não khổ đau. Đức Lão Tử có dạy rằng người nào biết được rằng mình đủ thì là người giàu sang. Con người chỉ vì tham lam, không bao giờ thấy đủ, mới sanh ra tranh dành, ganh ghét, giết hại lẫn nhau. Nếu mình coi chúng sanh như là trong gia đình, ai ai cũng như là cha mẹ của mình, anh em của mình hoặc con cháu của mình, tất nhiên mọi người sẽ sẵn sàng mở rộng tấm lòng để thương yêu đùm bọc lẫn nhau. Trước khi mình muốn làm điều gì có hại cho kẻ khác, mình tự đặt câu hỏi xem mình có muốn người khác làm như vậy cho chính mình, hay cha mẹ của mình, hay anh em hoặc con cháu của mình hay không. Nếu mình trả lời không, thì câu trả lời này sẽ khiến cho mình dừng lại và không làm điều hại cho người khác. Và nếu ai ai cũng làm được như vậy, thì chắc chắn rằng thế gian này sẽ trở nên tươi đẹp và hạnh phúc hơn. Ngoài ra, nếu con người để thì giờ lo lắng phục vụ chúng sanh, đem nguồn vui đến cho kẻ khác, thì mình sẽ cảm thấy cuộc đời của mình thêm nhiều ý nghĩa, và sẽ tìm thấy niềm an lạc, hạnh phúc trong chính bản thân mình.

Host 1: Xin BS nói sơ qua về những giới cấm quan trọng nhất.

BS Hùm: Thứ nhất là cấm sát hại sinh vật. Đạo Cao Đài quan niệm rằng mọi chúng sinh trên thế gian đều thọ một điểm chơn linh của Đức Chí Tôn. Đức Chí Tôn có dạy rằng: Khi lập Càn Khôn Thế Giới, Thầy lại phân tánh Thầy mà sanh ra vạn vật là vật chất, thảo mộc, côn trùng, thú cầm, và con người gọi là chúng sanh. Các con đủ hiểu rằng chi chi hữu sanh cũng do bởi chơn linh Thầy mà ra, hễ có sống ắt có Thầy, Thầy là Cha của sự sống.” Do đó sát hại sinh vật tức là sát hại Đức Thượng Đế vậy.

Host 2: Thưa BS, giới cấm này quá ư quan trọng, tôi không hề có thể tưởng tượng rằng giết hại một sinh vật chính là giết hại Đức Chí Tôn. Nhưng trong Thiên Chúa giáo, hình như sát hại sinh vật để ăn thì không bị cấm, bằng chứng là các tín đồ Thiên Chúa giáo được phép ăn thịt.

BS Hùm: Theo Sáng thế Ký 1: 24-30 thì đức Chúa Trời ban cho loài người quyền quản trị các loài thú cầm và ban cho con người mọi thứ cỏ kết hạt, và các loài cây sanh quả có hạt giống để làm đồ ăn. Có lẽ nhiều người hiểu Thánh Kinh bằng nhiều cách khác nhau, nên tín đồ Thiên Chúa giáo cho rằng con người được quyền ăn thịt. Một điều tôi biết chắc chắn là tín đồ Cơ Đốc giáo (Seventh Day Adventist) luôn luôn quảng bá sự ăn chay.

Host 1: Ngoài giới cấm này, còn giới cấm nào có được tầm quan trọng như vậy không BS?

BS Hùm: Còn một giới cấm nữa cũng quan trọng không kém, đó là vọng ngữ. Như ta đã biết, mỗi con người đều có một điểm chơn linh của Đức Chí Tôn, mà người đời gọi là lương tâm. Đức Chí Tôn dạy rằng: “Nơi thân phàm các con mỗi đứa Thầy đều cho một chơn linh gìn giữ cái chơn mạng sinh tồn, Thầy tưởng chẳng cần nói các con cũng hiểu rõ rằng đáng chơn linh ấy vốn vô tư, mà lại đặng phép giao thông cùng cả chư Thần Thánh Tiên Phật và các đấng trọn lành nơi Ngọc Hư Cung, nhứt nhứt điều lành và việc dữ đều ghi chép không sai đặng dâng vào Toà Phán Xét, bởi vậy một mảy không qua, dù lành đều có trả; lại nữa các chơn linh ấy có tánh Thánh nơi mình đã chẳng phải gìn giữ các con mà thôi, mà còn dạy dỗ các con, thường nghe người đời gọi là lộn lương tâm là đó.” Vì vậy như chúng ta nói dối, trước chưa dối với người, mà mình đã nói dối với chính mình, với chính lương tâm của mình, tức là nói dối với Trời rồi vậy.

Host 2: Nhìn vào tình hình thế giới hiện tại, BS có nghĩ rằng con người sẽ có thể dễ dàng tuân theo những giới cấm và điều răn của tôn giáo?

BS Hùm: Tin tức hằng ngày cho thấy rằng tệ trạng xã hội xảy ra khắp nơi từ trộm cướp lường gạt, giết hại lẫn nhau v.v..., gần như giới cấm nào cũng bị vi phạm. Tình nghĩa giữa con người không còn nữa, từ trong gia đình giữa cha mẹ và con cái, vợ chồng, anh em, cho tới ngoài xã hội. Tín đồ vẫn đến nhà thờ chùa chiền đông đảo, nhưng rất ít người tuân theo những giáo điều. Con người ai cũng muốn được lên thiên đàng, nhưng ít có ai hằng hái phục vụ đồng loại. Họ ỷ lại vào lòng tin nơi đức Phật, đức Chúa, nghĩ rằng mình có lòng tin và thờ phượng đức Chúa thì đương nhiên sẽ được lên thiên đàng, mà không nghĩ rằng ngoài lòng tin, con người còn phải sống theo cái gương của đức Chúa, đức Phật, gương hy sinh và thương yêu kẻ thù. Đức Chúa khi nói rằng “Ta là đường đi, là lẽ thật, là sự sống. Chẳng bởi Ta, không ai đến được cùng Cha” có lẽ muốn dạy rằng đường đi và

sự sống chính là tấm gương sống của cuộc đời đức Chúa, và lẽ thật chính là tình thương yêu. Không ai đến được thiên đàng nếu không sống được một cuộc đời như đức Chúa. Nói tóm lại, nhìn qua sự khổ đau của nhơn loại, sự rối loạn của xã hội với nhiều tệ trạng, ta thấy ngay rằng con người càng ngày càng sa sút về phương diện tâm linh. Những giáo điều được đặt ra không phải là không có lý do. Nếu con người muốn có được một cuộc đời an lạc thái bình, con người phải cố gắng tuân theo những giáo điều trong tình thương yêu và sự công bình.
Xin thành thật cảm ơn quý khán giả.

Host 1: Xin cảm ơn BS Bùi Đắc Hùng. Chương trình Sống Đạo xin chấm dứt nơi đây.
Kính chúc quý khán giả một tuần lễ thân tâm an lạc.